

El sənətkarları

Böyük dövlət xadimi, filosof, diplomat, sərkərdə, sufi şair, Azərbaycan saz-

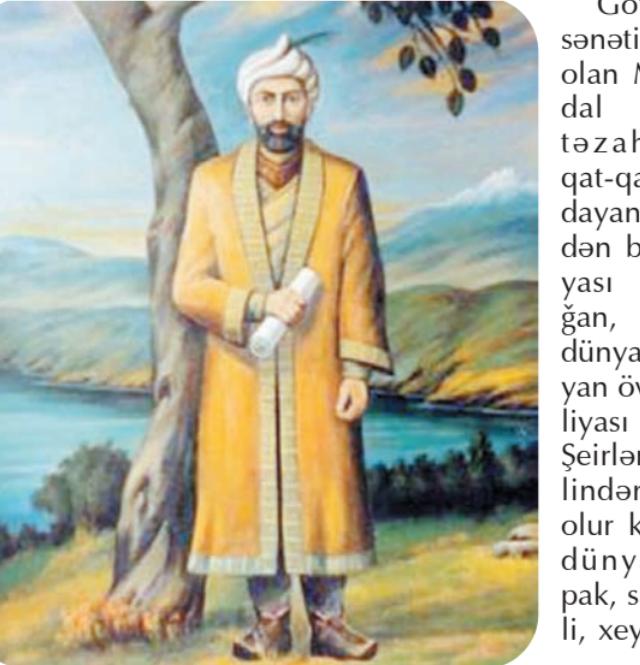
söz sənətinin mahir ustası, müqəd-

dəs ocaq sahibi, maarifçi insan, gö-
zəl müəllim, müdrik el ağısaqqalı

Miskin Abdal (əsl adı Hüseyin Mə-
həmməd oğludur) dövrünün tanın-
mış şairlərindən olmuşdur.

Miskin Abdal qoşma, təcnis, gəraylı, divani, mədhiyyə, mərsiyə, bayati və deyişmələrin müəllifidir.

O, 1430-cu ildə qədim Göyçə mahalının Sarıyaqub kəndində Zərgərli tayfasından olan Səfər oğlu Məhəmmədin ailəsində dünyaya göz açmışdır. Mükəmməl təhsil alan Miskin Abdal sufilik fəlsəfi dünyagörüşünün aparıcılarından biri kimi aşiq-sufi ədəbiyyatının təməlini qoymuş, təriqət ideologiyası ilə "ədəbiyyata, aşiq sənətinə müqəddəslik" gətirmiştir.

Göyçə aşiq sənətinin ustası olan Miskin Abdal mahiyyəti təzahüründən qat-qat ucada dayanan, özündən böyük dünyası özünə sıyan, amma bu dünyaya siğmayan övliyalar ölüyasi olmuşdur. Şeirlərinin təhlilində aydın olur ki, o, geniş dünyagörüşlü, pak, sadə təbiətli, xeyirxah, mü-

qəddəs amal və əməllərə tapınan, zəngin mənəviyyata sahib insan olmuşdur. Ziddiyyətlər, fəlakətlər, yaşadığı saray həyatındaki çekişmələr, ölkə daxilində baş verən etnik, dini məzhəb qarşıdurmaları, xüsusilə Çaldırın döyüşündə bir kökdən olan iki millətin bir-birinin qanını tökməsi, saf qəlbli təriqət şairini daxilən parçalayıb, əzirdi.

XVIII-XIX əsrlərdə yaşamış Aşıq Musa öz şeirində Miskin Abdalın aşiq sənətinin banisi olduğunu və bu sənətin onun yaşadığı dövr üçün Aşıq Abbas Tufarqanlı zirvəsində ucaldığını göstərir:

"Musa sözlərini, söyləyər aşkar,
Deyiləm dünyadan naşı, bixəbər,
Miskindən başlamış Abbas qədər
Cəmi aşıqların kani məndədir".

Miskin Abdal Şah İsmayıllı Xətainin yaxın dostu olmuş, sarayda fəaliyyət göstərən ədəbi məclisin üzvlərindən biri, saz-söz sənətinin kamil bilicisi, müdrik el ağısaqqalı, həm də gözəl şair kimi tanınmışdır.

Müəyyən səbəblər üzündən xaricdə diplomatik missiyasını başa çatdırıb göyçəli Miskin Abdal geri qayıdarkən Dağıstan dağlarında ailəsi ilə birlikdə güclü borana düşür. Boranda özü, həyat yoldaşı Həlimə, böyük oğlu Şadman, qızı Məleykə xilas olsalar da, kiçik yaşlı oğlanları Həsən və Əli bu çovğunun qurbanı olurlar. Şair məşhur "Dağlar" və "Dünya, səndə nəyim qaldı?" adlı şeirlərində həmin bədbəxt hadisəni qələmə almışdır:

"Nəhs illerdən satin aldın pis günü,
Çağırdın dumani, tökdün çıskını
Gözü yaşılı qoydun cüda Miskini,
Eylə gülə-gülə tamaşa dağlar".

***

"Ərşə-gürşə bəlli əslim,
Yaradana ollam təslim,
Adla, sanla olan nəslim,
Bir oğlum, bir qızım qaldı".

Miskin Abdal 1514-cü ildə Cənubi Azərbaycanın Maku şəhəri yaxınlığında Osmanlılarla Səfəvilər arasında baş vermiş Çaldırın döyüşlərində sərkərdə kimi iştirak etmişdir. 1515-ci ildə Səfəvi hökmdarı I Şah İsmayıllı Xətai Miskin Abdalın "Ricalül-qeyb"ə daxil olan müqəddəs Abdal-Övliya, haqdan kəramət, hikmət verilmiş şəxs olması kimi xüsusiyyətlərini ehtiva edən fərman imzalanmışdır.

Şah İsmayıllı Xətainin Türk yurduna Göyçəyə gəlisi onun həyatında çox mühüm yer tutmuşdur. Göyçənin piri, aqillər arifi, Miskin Abdalla görüşü ömrünün sonuna qədər gənc İsmayılin məfkurəsinə hakim kəsilmişdi.

Miskin Abdal dünyadan köçdükdən sonra da "ocağı" ona inam bəsləyənlərin ümidi, pənah yeri olmuşdur.

Qədir ASLAN,
"Respublika".